

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010366
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714010366.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému P. M., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 18. marca 2015, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoj Sendeckého, o odvolaní okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 01.12.2014, sp.zn. 2T 72/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Okresný súd Zvolen uznal označeným rozsudkom obžalovaného P. M. vinným zo spáchania prečinov ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v oboch prípadoch spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 28. augusta 2013 v čase asi o 16:00 hod. vo Zvolene, okres Zvolen, na ul. Lučeneckej v blízkosti križovatky s Neresnickou cestou s T. L., nar. XX. XX. XXXX vo N., trvalé bytom J. Y. XXXX/X, N., fyzicky napadli poškodených P. L., nar. XX. XX. XXXX a P. L., nar. XX. XX. XXXX tak, že najskôr obvinený T. L. udrel päťou do nosa poškodeného P. L., tento spadol v dôsledku úderu na zem, ležiaceho na zemi ho obvinený P. M. udrel dvakrát päťou do oblasti tváre, keď k nim pribehol poškodený P. L. a tak ho obvinený T. L. udrel päťou po tvári do úst a následne obvinený P. M. ho udrel naraz oboma dlaňami po oboch ušiach, čím poškodenému P. L. spôsobili pomliaždenie prednej plochy tváre a zlomeninu nosových kostí bez výraznejšieho posunu úlomkov s dobou liečby aPN 10-12 dní a poškodenému P. L. spôsobili pomliaždenie hlavy v spánkovej oblasti, tržnú ranu hornej pery úst a pomliaždenie prednej plochy tváre s dobou liečby a PN minimálne 7 dní.

Za to obžalovanému uložil podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 46 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon takto uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní dvadsaťštyri mesiacov. O uplatnených nárokoch na náhradu škody rozhodol podľa § 287 ods. 1 Tr. por. tak, že obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť škodu spoločne a nerozdielne s odsúdeným T. L., nar. XX.XX.XXXX vo N., a to P. L., nar. XX.XX.XXXX vo N., trvale bytom N., adresa na doručovanie písomností A. XX, N., vo výške 322,- Eur, Unionu zdravotnej poisťovni, a.s., Bajkalská 29/A, 821 08 Bratislava, IČO: 36 284 831, vo výške 7,26 Eur, Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s., Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436, vo výške 13,33 Eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 01.12.2014, ktoré odvolanie následne zdôvodnil písomným podaním zo dňa 20.01.2015, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa v rovnaký deň. V jeho dôvodoch predovšetkým namietal zmenu právnej kvalifikácie konania obžalovaného s tým, že vykonanými dôkazmi bola prakticky preukázaná táto právna kvalifikácia súdeného konania obžalovaného v zmysle obsahu obžaloby. V tejto súvislosti poukázal na výpovede poškodených P. L. a P. L., bolo preukázané, že P. L. mal pri sebe vo vrecku bundy 60,- Eur, ktorú sumu mu vzal počas bitky T. L., čoho bol účastný obžalovaný P. M.. Pokiaľ aj žiadny svedok nepotvrdil, že by videl

T. L. acovať poškodeného a brať mu peniaze, svedkovia P. L., O. C. a F. O. videli, ako sa T. L. nad poškodeným skláňal a následne počuli, ako P. L. kričal, aby mu vrátili peniaze. Konanie obžalovaného bezprostredne nadviazalo na konanie T. L. s rovnakým motívom zmocniť sa peňazí. Pokiaľ aj boli neskôr hliadkou kontrolovaní a uvádzali, že nič pri sebe nemajú, bezpečnostná prehliadka nebola vykonaná dôsledne. Navyiac poškodení potvrdili, že sa príbuzní obžalovaného snažili o stiahnutie oznámenia na nich s príslubom vrátenia peňazí. Prokurátor považoval obhajobu obžalovaného z prípravného konania za nevieryhodnú, rozpornú, s prihliadnutím na obsah výpovedí ďalších svedkov. Vzhľadom na existenciu dvoch skupín dôkazov sa musel súd rozhodnúť, ktoré považoval za vierohodné a ktoré nie. Pokiaľ súd uveril výpovediam poškodeným ohľadom útoku a ujmy na zdraví, je otázne, prečo im neuveril vo vzťahu k odcudzeniu peňazí. Navyiac odvolateľ poukázal i na priebeh konania vedeného proti obžalovanému T. L. a obsah rozhodnutia krajského súdu, keď bol tento uznaný vinným spolupáchatelstvom zo zločinu lúpeže. Záverom odvolania navrhol zrušiť napadnutý rozsudok s tým, aby vo veci krajský súd rozhodol sám, uznal obžalovaného vinným v zmysle obžaloby a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov, rešpektujúc obsah ust. § 47 ods. 2 Tr. zák., na výkon ktorého ho navrhol zaradiť do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania okresného prokurátora podľa § 317 ods. 1/ Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie okresného prokurátora nebolo dôvodne podané.

Primárne je z pohľadu krajského súdu nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zistiteľné, akými právnymi úvahami sa správal, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávaneému prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní dňa 27.08.2014 vykonal výsluch obžalovaného, ktorý však využil svoje právo a odmietol vypovedať, stručne vyhlásil, že sa cíti byť nevinný, ďalej vykonal osobné výsluchy svedkov P. L., T. L., P. O., P. W. (ako družka obžalovaného odmietla vypovedať), Q. L., dňa 13.10.2014 vykonal výsluchy svedkov P. L., F. O. a nakoniec na hlavnom pojednávaní dňa 01.12.2014 doplnil dokazovanie osobným výsluchom svedkyne O. C. za splnenia procesných podmienok, obsiahnutých v ust. § 263 ods. 1 Tr. por., prečítal výpovede svedkov F. S., F. T., H. Y. a ďalej na podklade ust. § 269 Tr. por. prečítal jednotlivé listinné dôkazy, najmä zápisnicu o ohliadke miesta činu, správy o porovnávaní pachových stôp, lekárske správy, zápisnice o konfrontáciách, správy na obžalovaného a odpis z registra trestov, týkajúci sa jeho osoby. Po takto vykonanom dokazovaní a po úprave skutkovej vety oproti obžalobe, dospel súd prvého stupňa k správne právnemu záveru, že obžalovaný spoločným konaním poškodeným P. L. a P. L. úmyselne ublížil na zdraví a rovnako spoločným konaním s už právoplatne odsúdeným T. L. na mieste verejnosti prístupnom dopustil sa hrubej neslušnosti alebo výtržnosti tým, že napadol iného.

K odvolacím námietkam okresného prokurátora krajský súd stručne konštatuje, že súd prvého stupňa sa v dôvodoch svojho rozhodnutia podrobne zaoberal jednotlivými dôkazmi, ktoré boli vykonané v rámci dokazovania a tieto tiež v súlade so zákonom aj vyhodnotil, na toto hodnotenie (strany 10 až 12 napadnutého rozsudku) krajský súd poukazuje, toto si osvojil a bolo by nadbytočné ho na tomto mieste opakovať. Žiada sa však zvýrazniť, že vykonanými dôkazmi bolo preukázané to, že obžalovaný sa s ďalšou osobou dopustil konania, spočívajúceho vo fyzickom napadnutí oboch poškodených, ktoré následkom tohto útoku utrpeli zranenia, ktoré sú konkretizované v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Na druhej strane sa ale dokazovaním nepreukázalo, že by obžalovaný odcudzil poškodenému P. L. sumu 60,- Eur, resp., že by bol s odcudzením týchto peňazí prostredníctvom inej osoby uzročený. Iba poškodený P. L. dokazoval, že mu boli tieto peniaze odcudzené, avšak za páchatela takého konania neoznačil obžalovaného, ale T. L.. Pokiaľ aj z oznámenia VÚB, a.s. je zistiteľné, že v predchádzajúci deň bolo z účtu U. L. vybratých 120,- Eur, táto skutočnosť sama o sebe nemôže zakladať zavinenie obžalovaného M. zo spáchania zločinu lúpeže. Pokiaľ prokurátor argumentuje iným rozhodnutím vo veci vo vzťahu k osobe T. L., ani toto nemôže byť precedensom bez ďalšieho na uznanie viny obžalovaného zo spáchania zločinu lúpeže, rešpektujúc obsah vykonaných dôkazov v tomto konaní.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, žiada sa z pohľadu krajského súdu pripomenúť, že Trestný zákon umožňuje v sankcii ust. § 364 ods. 1 Tr. zák., ktorá je prísnejšia zo zbiehajúcich sa prečinov, jeho páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody až na tri roky. Prvostupňový súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody za použitia § 38 ods. 2,4 Tr. zák. v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby. Vymeral mu 16-mesačný trest odňatia slobody, zohľadňujúc všetky okolnosti prípadu, na ktoré bol zo zákona povinný prihliadnuť. Ako je to zistiteľné z obsahu odpisu z registra trestov, obžalovaný P. M. bol síce v minulosti opakovane riešený súdom, v posledných dvoch prípadoch sa však na neho hľadí, akoby odsúdený nebol. V mieste bydliska je hodnotený negatívne, napriek tomu správne okresný súd na strane obžalovaného zistil splnenie podmienok § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., výkon uloženého trestu odňatia slobody mu podmienene odložil v súlade so zákonom, pričom mu určil primeranú skúšobnú dobu podmienene odsúdenia v trvaní dvadsaťštyri mesiacov. Takto uložený mierny trest obžalovanému musí byť pre neho ponaučením, aby sa v budúcnosti vyhol akémukoľvek protiprávnemu konaniu.

Keďže prvostupňový súd nepochybil ani vo výrokoch, ktorými zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť škodu spôsobenú trestným činom P. L., Unionu zdravotnej poisťovni, a.s. a Dôvere, zdravotnej poisťovni, a.s., s poukazom na uvedené krajský súd odvolanie okresného prokurátora, považujúc ho v celom rozsahu za nedôvodne podané, zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.